

การกล่าวคำสักการะบูชาพระรัตนตรัย

เพื่อเป็นสิริมงคล และเพื่อเป็นการสำรวมจิตใจ ก่อนนั่งภาวนาทุกครั้ง ควรกล่าวคำบูชา เพื่อเป็นการบอกกล่าวปฐิญาณตน ในการสักการะพระรัตนตรัย และได้ยึดถือไว้เป็นสรณะ ที่ตั้งแห่งดวงจิต โดยกล่าวคำต่อไปนี้ :-

(ถ้าสวด เป็นหมู่ ผู้นำสวดกล่าวนำ ให้สวดตามที่สวดระรค)

คำกล่าวสักการะบูชาพระรัตนตรัย (แบบที่ ๑)

อิมิณา สักกาเรนะ, พุทัง ปุเชมิ^๑ ข้าพเจ้าบูชาพระผู้มีพระภาคเจ้า ด้วยสักการะนี้
 อิมิณา สักกาเรนะ, ธัมมัง ปุเชมิ^๑ ข้าพเจ้าบูชาพระธรรม ด้วยสักการะนี้
 อิมิณา สักกาเรนะ, สังฆัง ปุเชมิ^๑ ข้าพเจ้าบูชาพระสงฆ์ ด้วยสักการะนี้

คำกล่าวสักการะบูชาพระรัตนตรัย (แบบที่ ๒)

ยะมะหัง สัมมาสัมพุทัง ภาวะะวะตัง สาระณัง คะโต/(คะตา)^๒

อิมิณา สักกาเรนะ ตัง ภาวะะวันตัง อภิปุชะยามิ (กราบ)

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ตรัสรู้แล้วเองโดยชอบ ซึ่งข้าพเจ้าถึงว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดทุกข์ได้จริง ด้วยสักการะนี้

ยะมะหัง สวากขาตัง ภาวะะวะตัง ธัมมัง สาระณัง คะโต/(คะตา)^๒

อิมิณา สักกาเรนะ ตัง ธัมมัง อะภิปุชะยามิ (กราบ)

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระธรรม อันพระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสรู้ดีแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าถึงว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดภัยได้จริงด้วยสักการะนี้

ยะมะหัง สุปะฏิปันนัง ภาวะะวะตัง สังฆัง สาระณัง คะโต/(คะตา)^๒

อิมิณา สักกาเรนะ ตัง สังฆัง อะภิปุชะยามิ (กราบ)

ข้าพเจ้าบูชาบัดนี้ ซึ่งพระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้ปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าถึงว่าเป็นที่พึ่ง กำจัดโรคได้จริงด้วยสักการะนี้

เครื่องหมาย (,) ในคำสวด ใส่ไว้เพื่อแบ่งวรรคตอนในการอ่าน ให้ได้จังหวะหยุดพร้อมเพรียงกันเท่านั้น

๑. บ้างก็ว่า ปุเชมิ เป็น อภิปุชะยามิ หรือบ้างก็ว่าเช่นเดียวกับวรรคที่สองของแบบที่ ๒ แต่ถ้าเครื่องสักการะตั้งอยู่ไกล ให้เปลี่ยนเป็น คำว่า อิมิณา สักกาเรนะ เป็น เอเตนะ สักกาเรนะ อันมีความหมายว่า นี้ หรือ นั้น ญ. หลึงใช้คำในวงเล็บ เช่น ชายว่า คะโต หลึง ให้ว่า คะตา เป็นคำลงท้าย เช่น ครับ / คะ

คำบูชาพระรัตนตรัย

(ถ้าสวดเป็นหมู่ ผู้นำกล่าวทีละวรรคให้ว่าตามดังนี้)

- อะระหัง สัมมาสัมพุทธโธ ภาวะะวา** พระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นพระอรหันต์ ดับเพลิงกิเลส
 เพลิงทุกข์สิ้นเชิง ตรัสรู้ชอบโดยพระองค์เอง
- พุทธัง ภาวะะวันตัง อะภิวาเทมิ** ข้าพเจ้าอภิวาทพระผู้มีพระภาคเจ้า ผู้รู้ ผู้ตื่น
 ผู้เบิกบาน (กราบ)
- สวากขาโต ภาวะะวะตา ธัมโม** พระธรรม เป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาคเจ้า
 ตรัสไว้ดีแล้ว
- ธัมมัง นะมัสสามิ** ข้าพเจ้านมัสการพระธรรม (กราบ)
- สุปะฏิปันโน ภาวะะวะโต สาวะกะสังโฆ**
 พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้าปฏิบัติดีแล้ว
- สังฆัง นะมามิ** ข้าพเจ้านอบน้อมพระสงฆ์ (กราบ)

คำนมัสการพระพุทธเจ้า

- นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.**
 ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
 ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
- นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.**
 ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
 ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง
- นะโม ตัสสะ ภาวะะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.**
 ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
 ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง

เครื่องหมาย (-) ใช้ในภาษาไทยเมื่อเขียนบาลี เพื่อกำกับอักษรที่ต้องการให้ออกเสียงด้วย แต่ออกเพียงครึ่งเสียง เช่น สวาก อ่าน สะวาก ; สัพพัตถ์ อ่าน สัพ-พรัท หรือไม่ถนัดจะไม่ใส่ใจในเครื่องหมายนี้ก็เขียนไปข้าง